

mig, at min ærede Kollega for Lolland, det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Ole Olsen), stemmer for denne Bevilling. Under den sidste Valgkampagne udtalte det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds, at Militærudgifterne vare Gøgl, han kaldte Militærudgifterne Gøgl og talte paa sine Vælgermøder om det militære Gøgl; det, synes jeg, var Udtalelser, som jeg ikke vilde underskrive, men det ærede Medlem fremkom med dem; ikke desmindre se vi her det ærede Medlem gaa med til en Bevilling paa 500,000 Kr. til forøgede Militærudgifter. Og hvis det nu var saaledes, at de Herrer kun stemte for denne Bevilling for at føje Ministeren og vise ham Tillid, og at det var noget, som ingen Konsekvenser havde, kunde der maa-ske nok ikke siges saa forfærdelig meget dertil.

Men de Herrer, som stemme for denne Bevilling, komme her ind i noget, som vil drage meget vidtgaende Konsekvenser efter sig. Vi have hørt, at den højtærede Marineminister i 1900 sagde, at det var ikke nok med et Skib, vi skulde have to Skibe, og vi hørte den højtærede Marineminister i Gaar antyde, at det var egentlig rigtigst at faa to Skibe derop, saa naar de Herrer i Aar stemme for 500,000 Kr. til et Skib, saa er der ingen Tvivl om, at de ere bundne næste Aar til at stemme for 500,000 Kr. til et Skib til. Det er straks 1 Mill. Kr. Og naar man ser paa Marinens Budget paa Finansloven, finder man, at der findes flere lignende Skibe, man ser, at Marinens Udrustninger deles i Øvelsesudrustning, Skoleskibe, Stations- og Inspektionsskibe. Naar de Herrer her stemme for at bevilge 500,000 Kr. til et Stations-skib ved Island, ser jeg ikke, at de Herrer med nogen som helst logisk Ret kunne undlade at stemme for 500,000 Kr. til et Stations-skib ved Vestindien. Om de Folk, man skal beskytte, ere sorte eller hvide, derpaa kommer det jo ikke an, de Herrer maa ganske sikkert med samme Pligt, som Følge af deres Afstemning i Dag, sikkert ogsaa stemme for en Bevilling til et Stations-skib ved Vestindien, man kan lige saa godt sige, at der skal et særligt Skib til derovre paa Grund af de lokale Forhold. Det kan være, at det er uheldigt, som det staar her, at det Skib, som sendes op til Island, ikke kan opvarmes ordentlig om Vinteren, hvad f. Eks. er Tilfældet med „Hejmdal“, men lige saa ubehageligt er det at være i Vestindien paa et Skib, som er alt for varmt. Dertil kommer, at vi jo have Kanonbaaden „Grønsund“ som In-

spektionsskib i Nordsøen og et Inspektionsskib inden for Skagen, hvortil der bruges en Torpedobaad. Kanonbaaden „Grønsund“ er et meget gammelt og daarligt Skib, som i høj Grad trænger til en Af-løser. Naar vi nu stemme for, at Fiskeriinspektionsskibet ved Island skal bevilges udenfor Nybygningskontoen, spørger jeg, med hvilken Ret kunne de Herrer saa i sin Tid afslaa at stemme for et Inspektionsskib i Nordsøen, eller bevilge det udenfor Nybygningskontoen. Og naar vi have et Inspektionsskib i Nordsøen, hvorfor skal saa ikke Inspektionsskibet i Skagerak være af samme Art? Naar man overhovedet kommer ind paa dette, at Fiskeriinspektionsskibe ikke henhøre paa den Maade til Marinen, men skulle bevilges paa særlige Budgetter, saa maa man tage dem alle sammen med, og det vil straks andrage adskillige Millioner at bygge disse Skibe udenfor Nybygningskontoen.

Men naar Skibene skulle bygges udenfor Nybygningskontoen, hvorfor skulle saa i al Verden de Penge, der skulle bruges til at udruste dem og drive dem for, ikke ogsaa tages udenfor Udrustningskontoen? Med ganske samme logiske Konsekvens maa de Herrer, som i Dag stemme for det her, stemme for, at Pengene dertil tages af en anden Konto end Udrustningskontoen, ogsaa de skulle da bevilges paa de civile Budgetter. Vi komme saaledes op til nogle Millioner en Gang for alle og adskillige Hundrede Tusinder om Aaret, hvormed de militære Budgetter forøges. Det vil jeg dog sige til de Herrer, at de skulle være ganske paa det rene med, hvad de stemme for her.

Jeg tvivler selvfølgelig ikke paa, at dette vil blive vedtaget, der er vist neppe noget at gøre i den Retning, jeg tror ikke, at nogen, hvem som helst det end var, der vilde komme her og tale mod disse Bevillinger, vilde opnaa noget som helst. Jeg kan i den Retning citere nogle Udtalelser, den højtærede Marineminister fremsatte den 1. April 1894. Da vendte den højtærede Marineminister sig til de moderate og sagde følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse — det er ganske kort —: „Men det er jo for Resten lige meget, hvad jeg siger, det er ganske uden Betydning, hvad man siger nu, Afstemningen vil finde Sted, og de Herrer ere bundne, de maa følges ad som sammenlængede, der er intet at gøre, Grunde bide ikke paa dem, det er sikkert. Fremstillingen kan være aldrig saa sund, den bider dog ikke paa de Herrer, det er